

Tema til Samling 1, Økt 3

Denne siden = Kateketressurs

Her har du trosbekjennelsen, linje for linje, slik at den lettere kan klippes opp. Et tips er å legge de ferdig oppklippede trosbekjennelsene i hver sin konvolutt, som igjen deles ut til hver av gruppene når dere skal gjennomføre dette.

Det kan hende det er bedre å la to og to jobbe sammen her og ikke en hel gruppe. Da trenger du selvfølgelig å gjøre klar flere oppklippede trosbekjennelser (i konvolutter).

Dette (forberedelsene) kan ta litt lenger tid enn det du kanskje antar, så gi deg selv god nok tid 😊

Setningene her, med skriftstørrelser 14, er ganske små. Kanskje du burde vurdere å kopiere opp setningene i en større skriftstørrelse før du begynner å klippe ut setningene.

Jeg tror på én Gud, en allmektige Fader, som har skapt himmel og jord,
alle synlige og usynlige ting.
Jeg tror på en Herre, Jesus Kristus, Guds enbårne Sønn, født av Faderen fra evighet.
Gud av Gud, lys av lys, sann Gud av den sanne Gud.
Født, ikke skapt, av samme vesen som Faderen.
Ved har er alt blitt skapt.
For oss mennesker og for vår frelses skyld steg han ned fra himmelen.
<i>Han er blitt kjødt ved Den Hellige Ånd av jomfru Maria og er blitt menneske.</i>
Han ble korsfestet for oss, pint under Pontius Pilatus og gravlagt.
Han oppsto den tredje dag, etter skriften,
fór opp til himmelen, og sitter ved Faderen høyre hånd.
Han skal komme igjen med herlighet og dømme alle levende og døde,
og hans rike skal være uten ende.
Jeg tror på Den Hellige Ånd, Herren og livgiveren, som utgår fra Faderen og Sønnen.
Som med Faderen og Sønnen tilbes og forherliges og som har talt ved profetene.
Jeg tro på én hellig, katolsk og apostolisk kirke. Jeg bekjenner én dåp til syndenes forlatelse.
Jeg venter de dødes oppstandelse og det evige liv.
Amen.

Tema til Samling 1, Økt 3 fortsetter ...

Trosbekjennelsen – et forsøk på en forklaring

Prøvde dere ut Trosbekjennelsespuslespillet? Det var sikkert ikke så lett? Trosbekjennelsen er ganske lang, og det sies noe om **Gud**, ganske mye om **Jesus**, noe om **Den Hellige Ånd**, og litt om **kirken**, **dåpen** og **oppstandelsen**.

Det kan være litt forvirrende at vi sier vi tror på så mye. Holder det ikke å si at vi tror på Gud, og så ferdig med saken? En setning. Punktum. Flott! Og, når det er sagt, så er kanskje trosbekjennelsen litt merkelig, for det sies faktisk bare to linjer om Gud, og så en masse om Jesus. Hva er greia med det?

Jesus er den aller viktigste, derfor sier vi aller mest om han. Kanskje lurer du på hvordan Jesus kan være viktigere enn Gud? Husker du kanskje at vi pleier å si at Jesus er Guds Sønn? Vi sier også at Gud, Jesus og Den Hellige Ånd er den samme. Dette stemmer, og dette skal vi komme tilbake til. Men da betyr det med andre ord at det vi sier om f.eks. Jesus, det sier vi også om Gud. Med andre ord: Vi sier faktisk veldig masse om Gud i trosbekjennelsen!

Ble det forvirrende nå? Hold deg fast! Her kommer et forsøk på å forklare litt mer:

Om Gud sier vi at vi tror det kun er én Gud, at han har skapt alt; både himmelen og jorden, alt synlig og usynlig.

Om Jesus sier vi at vi tror han er Guds Sønn; Guds eneste sønn. Vi sier at vi tror Jesus er både Gud og menneske. Først sier vi at Jesus blant annet er «Gud av Gud», og like etter sier vi at Jesus er født (til jorden, som et menneske) av Maria, og at han derfor er som oss, at «Han er blitt kjød». Så sier vi at vi tror Jesus døde etter at han ble korsfestet, men at han vant over døden og sto opp fra de døde på «den tredje dag» etter at han døde. Vi sier videre at vi tror Jesus har dratt opp til himmelen og at han er der sammen med Gud, sin Far. Til slutt sier vi – om Jesus – at han skal komme igjen på fantastisk vis («med herlighet»), og «dømme levende og døde». Her tenker mange at det er snakk om det noen kaller Dommedag, eller verdens undergang. Dette vet vi ikke helt, men vi sier vi tror at Jesus skal komme tilbake, og da vil han ta med seg oss som tror på han. Da blir vi forent både med Gud og med alle som allerede er døde i himmelen, som er et «rike (...) uten ende.»

Om Den Hellige Ånd sier vi at han gir liv, at han er en del av Fader og Sønnen (Gud og Jesus), og at vi – akkurat som vi forholder oss til Gud og Jesus – skal ære denne livgivende ånden. Du vil lære mye mer om Den Hellige Ånd i løpet av disse to forberedelsesårene. Den Hellige Ånd er spesielt viktig i forbindelse med konfirmasjonen.

Til slutt i trosbekjennelsen sier vi faktisk at vi tror at kirken vår er for alle (*katolsk* betyr *almen* eller *universell* = noe som er for alle), og vi sier at kirken er apostolisk. Apostolisk kommer av ordet apostel, altså de som fulgte Jesus både mens han levde og etter han levde på jorden, og som gikk rundt og forkynte (fortalte om Jesus og om Guds rike og troen). Når vi bruker ordet apostolisk på denne måten, mener vi at vi ikke kan holde troen og budskapet om Gud for oss selv. Vi må gjøre som apostlene og fortelle andre om Gud.

Noe av det siste vi sier i trosbekjennelsen er at vi tror på én dåp - at man altså ikke skal døpes mer enn én gang – og at denne dåpen betyr at vi tilhører Gud. I kirkens lære heter det at man blir født på ny i dåpen; født inn i Guds familie. Så sier vi også at vi tror dåpen hjelper oss å bli fri fra våre synder. Å bli døpt er jo å bli en kristen, og vi tror jo at Kristus – altså Jesus – med sin død har hjulpet oss slik at vi kan bli kvitt våre synder (da må vi angre på disse selvfølgelig og be om tilgivelse). «Syndenes forlatelse» - det at vi blir tilgitt våre synder – gjør at vi har mulighet til å komme til Gud etter at vi forlater vårt jordiske liv. Det er derfor vi også sier at vi «venter de dødes oppstandelse og det evige liv.»

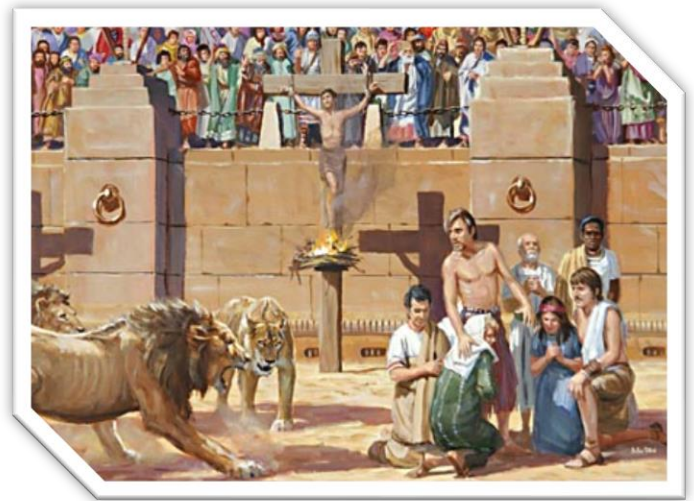
Helgener – Hva er egentlig en helgen?

Når vi snakker om en helgen, har du kanskje fått med deg at vi først og fremst (i vår tid) snakker om en person som ikke lever (her på jorda) lenger. Kanskje har du også fått med deg at ordet *helgen* betyr at personen er hellig. Dette er litt interessant, for i Bibelen står det faktisk at vi alle er hellige (2.Kor. 1,1), så hva er da så spesielt med disse helgenene?

I de første århundrene etter at Jesus levde på jorda var det mange mennesker som gjorde alt de kunne for å forkynne (fortelle om) Guds ord, og å få folk til å følge Jesus (= tro på det Jesus sa og at Jesus var den han sa han var: Guds sønn og verdens frelser). Dette var ikke tillatt i begynnelsen (i de første århundrene), og mange kristne ble forfulgt for sin tro, satt i fengsel, torturert og drept. Etter hvert begynte man å se på alle som ofret alt for sin tro på Gud, som helligere enn vanlige mennesker, hellig på den måten at Gud kanskje hadde gitt dem et oppdrag her på jorda, og at de valgte å utføre dette oppdraget uansett hva det måtte føre til.

Man begynte å tro at disse så veldig hellige menneskene mest sannsynlig ville komme rett opp til Gud i himmelen, og slippe den renselsesprosessen som vi katolikker kaller skjærsilden (noe vi tror vi må gjennom etter vårt død for å bli rensert for alle våre synder før vi kan komme til Gud i himmelen). Vi kommer tilbake til dette med skjærsilden senere.

De som ble drept for sin tro, ble kalt martyrer. Noen martyrer ble drept ved korsfestelse, slik som Jesus, andre brent til døde, andre steinet til døde, andre drept av dyr til underholdning for store menneskemasser, akkurat som på bilde her til høyre.

Gjennom århundrene har det vært forskjellige prosesser og fremgangsmåter for å bevise at noen levde et slikt hellig liv. En slik prosess ble etter hvert kalt for og kalles fremdeles i dag for kanonisering. Det skal ganske mye til – både tid og bevis – for å kanonisere en person. Reglene ble gjennom århundrene såpass strenge at det mellom år 1588 og 1972 kun ble kanonisert 211 helgener. Noen av kravene for en helgenkåring (kanonisering) er at det må være noe personen har skrevet som er spesielt betydningsverdig for den katolske tro (kirke, lære), at personen levde ut sin tro selv om han/hun møtte motstand, eller at han/hun ofret sitt liv for troen. Andre krav er at det som regel skal ha skjedd mirakler enten mens personen levde eller etter dennes død.

Pave Johannes Paul II (pave fra 1978 til 2005), som selv ble kåret til helgen kort tid etter sin død, gjorde flere unntak fra reglene (noe han kunne ettersom han var kirkens øverste leder), og både kanoniserte en mengde helgener mens han var pave – faktisk 482 personer – og saligkåret så mange som 1327 personer. Saligkåring er et av nivåene før man blir gjort til helgen. Da er man litt sånn «halv-helgen».

I den katolske kirke har vi i dag over 10 000 helgener og saligkårede. Nedenfor her ser du bilder av noen av dem. I løpet av denne forberedelsestiden før konfirmasjonen lærer du kanskje litt om noen av disse. Kanskje kan noen av dem bli et forbilde for deg?

